

عنوان مقاله:

اثر بذرمال و تغذیه برگه کودهای زیستی و آلی بر برخی صفات زراعی ذرت

محل انتشار:

دومین همایش ملی تنوع زیستی و تاثیر آن بر کشاورزی و محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حامد دلخوشی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه ارومیه

جلال جلیلیان - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی واکنش برخی از صفات ذرت به کاربرد تیمار بذری و استعمال برگه کودهای آلی و زیستی، آزمایشی با 11 سطح تیماری در قالب بلوک های کامل تصادفی در 3 تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه ارومیه در سال 1390 اجرا شد. تیمارها شامل کودهای آلی با نام های تجاری هیومکس (حاوی ماده آلی اسید هیومیک)، بیومکس (حاوی مواد ریز مغذی و مواد آلی)، مارمارین (حاوی نوعی جلبک و مواد ریز مغذی)، کود زیستی نیتروکسین (حاوی باکتری های ازتوباکتر و آزوسپریلوم)، آب و شاهد بودند. تیمارها به دو روش بذر مال و استعمال برگه اعمال شدند. نتایج نشان داد که ارتفاع گیاه، وزن هر بلال، وزن خشک بوته و عملکرد بیولوژیک در هر دو روش تیمار بذر و استعمال برگه دارای اختلاف معنی داری نسبت به شاهد بودند. کاربرد نیتروکسین به صورت تیمار بذری بیشترین ارتفاع گیاه (242/1 سانتی متر) را دارا بود در حالی که کمترین میزان آن (193/3 سانتی متر) در تیمار شاهد بدست آمد. گیاهان محلول پاشی شده با هیومکس بیشترین قطر ساقه (3/4 سانتی متر) را دارا بودند و کمترین میزان آن (2 سانتی متر) در تیمار شاهد بدست آمد. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که، کاربرد هیومکس به صورت استعمال برگه بیشترین عملکرد بیولوژیک (30554 کیلوگرم در هکتار) را دارا بود در حالی که کمترین میزان آن (20556 کیلوگرم در هکتار) در تیمار شاهد بدست آمد. در واقع کاربرد هیومکس به صورت استعمال برگه عملکرد بیولوژیک را 32/8% درصد نسبت به شاهد افزایش داد.

کلمات کلیدی:

کودهای زیستی، کودهای آلی، تیمار بذر، استعمال برگه، صفات زراعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/246040>

